

[Industriministeren]

krav om kommerciel drift af en del af de nationale eksportkreditordninger.

Lovforslagets hovedelementer er:

- en bemyndigelse til industriministeren til at stifte et statsligt forsikringsaktieselskab til drift af et kommercielt forretningsområde fra den eksisterende eksportkreditordning,
- en bemyndigelse til industriministeren til at overdrage policer inden for det kommercielle område til forsikringsaktieselskabet,
- en bemyndigelse til industriministeren til med Finansudvalgets godkendelse at sælge aktierne i forsikringsaktieselskabet,
- bestemmelser for den garantigivning, som staten bl.a. af handelspolitiske grunde fortsat bør stå for, dvs. de mellem- og langfristede risici, kortfristede politiske risici, som ikke dækkes af forsikringsaktieselskabet, samt kortfristede kommercielle risici, som ikke dækkes af forsikringsaktieselskabet, for så vidt angår eksport til udviklingslandene og Østlandene, og
- bestemmelser for den del af kautionsordningen, som staten fortsat bør stå for, dvs. de mindre kautioner og projektkautioner i forbindelse med skibe og store samlede leverancer.

Bemyndigelserne til industriministeren indebærer, at der – med henblik på senere salg til private investorer – stiftes et forsikringsaktieselskab til drift af den del af den nuværende eksportkreditgarantiordning, der kan drives på rent kommercielle vilkår, samtidig med at hensynet til ikke mindst de små og mellemstore eksportører varetages bedst muligt i det indre marked.

Bestemmelserne for den fremtidige statslige eksportkreditgivning indebærer, at ordningen afgrænses til kun at omfatte risici, som ikke kan forsikres på rent kommercielle vilkår. Staten vil dog – ligesom forsikringsaktieselskabet – naturligvis have adgang til som hidtil at afslå forsikring af »dårlige risici«.

Bestemmelserne for kautionsordningen indebærer, at der ikke længere vil kunne stilles kaution for løbende driftskreditter. Disse kautioner har primært været stillet for de mere vel-etablerede virksomheder og må være en naturlig finansieringsopgave for den private sektor. Denne del af den eksisterende kautionsordning findes da heller ikke tilsvarende i de øvrige EF-lande.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Hermed har jeg den ære for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om Dansk Erhvervsudviklingsfond.

(Lovforslag nr. L 80).

Med henblik på at skabe øget vækst i dansk erhvervsliv, således at arbejdsløsheden kan nedbringes, foreslås etableret en erhvervsudviklingsfond, der kan dække den risiko, der er forbundet med virksomheders gennemførelse af udviklingsprojekter.

I juni vedtog Folketinget lov om Danmarks Grundforskningsfond. Herved er der taget et væsentligt initiativ til at fremme grundforskningen. Erhvervsudviklingsfonden skal ses som en videreførelse af den linje, der blev lagt med beslutningen om etableringen af Grundforskningsfonden.

Den erhvervsmæssige udnyttelse af forskningsresultaterne må således også fremmes. En øget indsats i virksomhederne inden for forskning og udvikling og international markedsføring er forudsætningen for en optimal erhvervsmæssig udnyttelse af forskningsresultaterne. Det er virksomhederne i den private sektor, der skal omsætte resultaterne til produkter, der kan sælges på markederne.

Den teknologiske og den markeds-mæssige udvikling sker i et stadig hastigere tempo, og det bliver mere og mere ressourcekrævende at gennemføre udviklingsprojekter. Specielt for små og mellemstore virksomheder, der ikke har de nødvendige ressourcer til at satse bredt på udviklingssiden, er det vanskeligt at tage de nødvendige risici.

Erhvervsudviklingsfonden har derfor til formål at yde medfinansiering på op til 50 pct. af især små og mellemstore virksomheders risikobetonede udviklingsprojekter med et teknologisk eller markeds-mæssigt sigte.

Medfinansieringen skal ved kommerciel udnyttelse af resultaterne tilbagebetales og forrentes på et niveau, der svarer til markedsrenten.

Indskudskapitalen finansieres ved indskud fra staten på 2 mia. kr. Indskuddet skal tilveje-

[Industriministeren]

bringes gennem privatiseringer og omlægninger af visse erhvervsfremmeordninger. Etableringen af fonden forudsætter således, at der i forbindelse med de igangværende finanslovsforhandlinger skabes tilslutning til finansieringen af fonden.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, tillader jeg mig at anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Jeg tillader mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om erhvervsudøvelse på grundlag af autorisation m.v. (Udstedelse og fratagelse af autorisationer m.v.).

(Lovforslag nr. L 81).

Under Folketingets behandling af lovforslag til nedbringelse af de offentlige restancer i foråret 1991 bebudede regeringen fremsættelse af yderligere forslag herom. Nærværende lovforslag skal derfor ses i forlængelse heraf og med specielt det sigte at nedbringe restancerne til det offentlige i dele af det private erhvervsliv.

Lovforslaget giver hjemmel til at nægte henholdsvis tilbagekalde en autorisation m.v., såfremt den pågældende har betydelig forfalden gæld til det offentlige, og omfatter en lang række erhverv, der udøves på grundlag af autorisation m.v. Om begrebet betydelig gæld til det offentlige skal jeg henvise til de almindelige bemærkninger til lovforslaget, hvor der er foretaget en nærmere definition heraf.

Jeg skal samtidig henlede opmærksomheden på de af trafikministeren fremsatte lovforslag nr. L 34 og L 35 1991-92 om at indføre tilsvarende bestemmelser for bus- og godskørsel.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand og lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. (Finansiering af udgifter efter bilstandsloven til flygtninge, tilskud til kommunerne vedrørende sociale udgifter til flygtninge).

(Lovforslag nr. L 82).

Et lovforslag blev fremsat for Folketinget den 15. maj 1991, men ikke færdigbehandlet. På baggrund af de indkomne høringsvar og vurderingerne af de kommunaløkonomiske konsekvenser er der foretaget nogle ændringer i forslaget.

Før 1. januar 1987 dækkede staten fuldt ud udgifter efter bilstandsloven til en flygtning. Det gjaldt, indtil flygtningen havde klaret sig selv i en sammenhængende periode på to år. Refusionsperioden for en flygtning kunne efter denne regel vare hele livet.

Med virkning fra 1. januar 1987 begrænsedes refusionsperioden til 6½ år. Når de 6½ år er gået, får kommunerne og amtskommunerne statsrefusion efter lovens almindelige regler.

Disse regler har mødt kritik fra statsrevisorerne og fra kommunerne.

Statsrevisorerne har i en beretning om dansk flygtningeadministration fremhævet, at det er vanskeligt at gennemføre en økonomisk forsvarlig administration, når den myndighed (kommunen eller amtskommunen), der har ansvaret for en institution og dens økonomiske forhold, får udgifterne dækket fuldt ud af staten. Dernæst fremhæves det, at der burde være et mere udbygget samarbejde mellem kommunerne og Dansk Flygtningehjælp i forbindelse med, at kommunerne overtager integrationsansvaret. Endelig peger statsrevisorerne på, at der bør lægges mere vægt på indsatsen for flygtninge i den tidlige del af integrationsfasen.

Kommunerne har fremhævet, at det har vist sig vanskeligt i løbet af de 6½ år at få flygtninge bragt i stand til at klare sig uden hjælp til forsørgelse m.v., og i denne forbindelse har kommunerne også gjort opmærksom på, at de økonomiske betingelser for at aktivere flygtninge ikke er tilstrækkelige.

Fra kommunal side er der peget på, at 6½-års-grænsen virker urimelig, når det gælder udgifter til bl.a. flygtninge med vidtgående fysiske eller psykiske handicap, hvor udgiften til den enkelte flygtning kan have et betydeligt omfang også ud over de 6½ år. Der er endvidere gjort opmærksom på nogle mindre grupper af udlændinge, der burde være omfattet af de særlige regler om flygtningerefusion.

Dette er baggrunden for dette forslag, som – inden for en samlet uændret økonomisk ramme – sigter på at reducere de udgiftsområder, hvor der er 100 pct. statsrefusion. Samtidig